

Tack, kamrater.

Tack för förtroendet. Tack för allt stöd. Jag känner mig hedrad, stolt och en smula rörd nu faktiskt...

Att bli vald av er, alla fackliga kamrater, på en LO-kongress där dessutom så många förebilder och tidigare LO-ledare finns på plats – det känns väldigt stort.

Wanja – du kom precis som jag från Kommunal till vice ordförandeposten i LO. Så blev du vår stolta starka första kvinnliga LO-ordförande. Och Ulla Lindqvist – känd för att slå om möjligt ännu hårdare än Kommunals Annelie Nordström med ordförandeklubban – din mantel ska jag nu axla, som tur är så blir vi två som gör det.

Så tack för förtroendet, men också tack för ett konstruktivt beslut.

För några veckor sedan kände jag en oro för att kongressen skulle leda till mer av splittring, i stället för den enighet vi så väl behöver. De enda som hade vunnit på det är arbetsgivarna – och den borgerliga regeringen.

Våra motståndare vet precis lika bra som vi: enade vi stå, söndrade vi falla!
Enighet ger styrka och det är det vi visar idag, det är vad vi behöver framåt.

Jag vill läsa upp en berättelse för er. Det är LO:s kampanj Mitt Sverige som har fångat upp den. Det är Tanja från Skara som beskriver sin situation. Sådär berättar hon:

”Jag har arbetat i samma livsmedelsbutik i sex år nu. Först var jag visstidsanställd, sedan vikarie och till slut blev jag fast anställd. Men jag har blivit uppsagd två år i rad nu, bara för att få komma tillbaka igen efter en tid. Jag vet inte vad som kommer att hända framöver, jag kanske blir uppsagd igen.

Jag har aldrig jobbat heltid, just nu vet jag bara att jag får jobba minst 14 timmar i veckan. Utöver det får jag sms av chefen när de behöver mig. Jag är tacksam för att jag jobbar mycket kvällar så att jag får övertidsersättning, men det går ju ut över mitt sociala liv.

Jag blir så stressad av att det är så här. Jag vågar inte planera någonting. Jag bor i en liten etta, men jag kan inte skaffa någonting större för jag vet inte om jag kan betala hyran i längden. Jag

kan aldrig unna mig saker, kan aldrig resa någonstans för jag måste spara pengar eftersom jag inte vet om jag kommer behöva dem i framtiden. Jag är 27 år gammal men det känns inte som om livet har börjat än.”

Jag återberättar Tanjas historia här idag, inte för att den är sällsynt – utan just för att den är så vanlig.

Tyvärr, sorligt nog, är den representativ för väldigt många unga runt om i landet.

Det här, kamrater, är en av våra viktigaste fackliga uppgifter framöver!

Och det här är en uppgift jag kommer att ta med mig in i mitt nya uppdrag.

För det pågår en jätteförändring av svensk arbetsmarknad, och vi måste både förstå den bättre och agera starkare.

Vi måste se verkligheten som den är för medlemmarna och hitta lösningar på de problem som finns här och nu.

Vi måste hitta nya lösningar som gör oss relevanta som samhällsförändrande kraft idag, också för de unga på en ny tids arbetsmarknad.

Det hänger ihop med vår förmåga att organisera fler och bryta den negativa trenden i medlemsrekryteringen.

Det hänger ihop med vår förmåga att opinionsbilda och trycka tillbaka arbetsgivarnas övertag i samhällsdebatten.

Det hänger ihop med vår förmåga att bistå med politiska förslag.

Jag har hela tiden sagt att LO behöver bli mer politiskt.

Med det menar jag inte att vi ska ta ifrån Stefan Löfvén jobbet.

Jag menar att vi aldrig får överlåta åt honom och partiet att själva ta hela fajten i ett blått Sverige.

Facklig politisk samverkan är ett gemensamt ansvar!

Vi har olika roller, olika uppgifter – men ett gemensamt uppdrag att bygga den svenska modellen starkare för framtiden.

Den ska byggas på full sysselsättning, generell välfärd och kunskapsdriven tillväxt.

Den ska byggas på grundläggande demokratiska värden.

Den ska byggas på frihet, jämlikhet – jämställdhet – och solidaritet.

Vänner,

Nu ska jag kroka arm med Källe, den övriga ledningen och alla goda krafter som jag vet finns i LO-borgen.

Nu krockar vi arm allihop, LO, de 14 förbunden och facklig politiska vänner i Sverige och världen.

Nu håller vi ihop och går vidare, som Olof Palme sa, mot nya djarva mål!

Jag känner mig hedrad, inspirerad och laddad.

Tack ska ni ha!